

Hustý květinový porost se náhle zavlnil a ozval se **podivný šustot**.
Kdosi se usilovně prodíral květinami na otevřenou louku.

„Prosím, ať je to jednorožec! Ať je to jednorožec!“ opakoval Olaf
šeptem a plížil se ke květinám, aby zjistil, co se děje.

Zastavili se až na rozlehlé louce, hustě pokryté
vysokou trávou a pestrobarevnými květinami.

„Tohle místo je pro jednorožce jako stvořené,“
prohlásil Olaf. „Jednorožci **milují šneky a motýly**.
Četl jsem to v knize.“